

325

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 7 grudnia 1965 r.

w sprawie zwolnienia od podatków przychodów osiąganych z nowo uruchamianych prywatnych zakładów gastronomicznych oraz ulg podatkowych dla istniejących prywatnych zakładów gastronomicznych z tytułu nakładów inwestycyjnych.

Na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 1 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o podatku obrotowym (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 449, z 1955 r. Nr 22, poz. 139, z 1960 r. Nr 29, poz. 167 i z 1962 r. Nr 66, poz. 327), art. 11 ust. 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o podatku dochodowym (Dz. U. z 1957 r. Nr 7, poz. 26, z 1958 r. Nr 45, poz. 223 i z 1962 r. Nr 33, poz. 156) i art. 3 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 452, z 1959 r. Nr 11, poz. 61, z 1960 r. Nr 51, poz. 300 i z 1961 r. Nr 33, poz. 166) zarządza się, co następuje:

§ 1. Na zasadach określonych w rozporządzeniu zwalnia się od podatków obrotowego i dochodowego na okres trzech lat, licząc od roku, w którym nastąpiło uruchomienie zakładu, przychody osób wymienionych w § 2, osiągane z nowo założonych prywatnych zakładów gastronomicznych, uruchomionych w okresie od dnia wejścia w życie rozporządzenia do dnia 31 grudnia 1968 r.

§ 2. Zwolnienia, o których mowa w § 1, przysługują osobom, które:

- 1) posiadają zezwolenie na prowadzenie zakładu gastronomicznego,
- 2) nie prowadzą w zakładzie gastronomicznym sprzedaży napojów zawierających powyżej 18% alkoholu,
- 3) zatrudniają w zakładzie gastronomicznym oprócz członków rodziny (§ 3 ust. 2) nie więcej niż trzech pracowników najemnych, licząc w skali średniej rocznej,
- 4) nie posiadają poza zakładem gastronomicznym innych źródeł przychodów, podlegających przepisom o podatku obrotowym; zastrzeżenie to dotyczy również członków rodziny, których dochody podlegają łącznemu opodatkowaniu z dochodem tych osób.

§ 3. 1. Za nowo założony zakład gastronomiczny w rozumieniu rozporządzenia uważa się również zakład uruchomiony po uprzedniej likwidacji, jeżeli likwidacja nastąpiła przed dniem 1 lipca 1965 r.

2. Za członków rodziny uważa się małżonka, małoletnie dzieci: własne, przysposobione, obce przyjęte na wychowanie i utrzymanie, małoletnich pasierbów, jak również pozostających z podatnikiem we wspólnym gospodarstwie domowym rodziców podatnika i rodziców jego małżonka, jeżeli zostali uznani za inwalidów lub utracili zdolność zarobkowania w stopniu odpowiadającym co najmniej III grupie inwalidów albo przekroczyli 60 lat, jeżeli chodzi o mężczyzn, a 55 lat, jeżeli chodzi o kobiety. Utracie zdolności zarobkowania z powodu inwalidztwa należy udowodnić orzeczeniem komisji lekarskiej do spraw inwalidztwa i zatrudnienia.

§ 4. Rozporządzenie nie zwalnia od zgłoszenia obowiązku podatkowego przed rozpoczęciem działalności gospodarczej na każdy rok podatkowy objęty zwolnieniem i od obowiązku uiszczenia związanej z tym zgłoszeniem opłaty.

§ 5. Zwolnienie od opodatkowania następuje w drodze decyzji właściwego organu finansowego, wydanej na piśmie wniosek podatnika, przedstawiony równocześnie ze złożeniem deklaracji o zgłoszeniu obowiązku podatkowego; decyzja powinna być wydana w terminie dwóch tygodni od dnia złożenia wniosku.

§ 6. 1. W razie utraty warunków do zwolnienia osoba zwolniona od podatków na zasadach określonych w rozporządzeniu obowiązana jest zawiadomić o tym pisemnie właściwy organ finansowy najpóźniej w terminie siedmiu dni.

2. Osoba, która w terminie określonym w ust. 1 zawiadomi organ finansowy o utracie warunków do zwolnienia, zostanie opodatkowana tylko za czas od początku miesiąca, w którym utraciła warunki zwolnienia.

3. Osoba, która nie dopełni przewidzianego w ust. 1 obowiązku zawiadomienia organu finansowego o utracie warunków do zwolnienia od podatków, zostanie opodatkowana, poczynając od roku podatkowego, w którym utraciła warunki do tego zwolnienia.

4. Osoba, która wprowadzi organ finansowy w błąd co do wypełnienia warunków, od których uzależnione jest zwolnienie od podatków, zostanie opodatkowana z mocą wsteczną za cały okres działalności gospodarczej.

§ 7. 1. Osobom prowadzącym prywatne zakłady gastronomiczne w dniu wejścia w życie rozporządzenia przysługują ulgi podatkowe na warunkach określonych w rozporządzeniu, jeżeli osoby te w okresie do dnia 31 grudnia 1968 r. poniosą następujące nakłady o charakterze inwestycyjnym:

- 1) wybudują, odbudują lub rozbudują budynki lub części budynków na potrzeby własnych zakładów gastronomicznych,
- 2) nabędą i zainstalują we własnych zakładach gastronomicznych środki trwałe w postaci maszyn bądź urządzeń określonych w § 10,
- 3) przeprowadzą kapitalne remonty środków trwałych, wymienionych w pkt 1 i 2.

2. Ulgi przysługują w wypadkach, gdy sumy wydatkowane na inwestycje przekroczą 10.000 zł.

§ 8. Osobom określonym w § 7 przysługuje prawo potrącenia 50% sum wydatkowanych na inwestycje od kwoty podatku dochodowego lub zryczałtowanego podatku obrotowego i dochodowego ustalonych za rok podatkowy, w którym ukończone zostały inwestycje. W razie niemożności potrącenia w roku podatkowym, w którym ukończone zostały inwestycje, całej kwoty podlegającej potrąceniu, potrącenia reszty kwoty dokonuje się w następnych trzech latach podatkowych.

§ 9. Przy ustalaniu ulg podatkowych określonych w § 7 do sum wydatkowanych na inwestycje wlicza się sumy słaconych pożyczek bankowych zaciągniętych na cele inwestycyjne.

cyjne. Ulgę z tytułu nakładów, pochodzących z pożyczek bankowych, stosuje się w miarę spłaty tych pożyczek w okresie do 10 lat, licząc od roku ukończenia inwestycji, z tym że łączna suma potrąceń razem z potrąceniami z tytułu sumy wydatkowanej na inwestycje z własnych funduszy nie może przekroczyć sumy podatku ustalonego za okres czterech lat, poczynając od roku, w którym ukończone zostały inwestycje.

§ 10. 1. Przez maszyny bądź urządzenia, wymienione w § 7, rozumie się nowe maszyny bądź urządzenia, jak również nabyte w jednostkach gospodarki uspołecznionej używane maszyny bądź urządzenia, oraz maszyny i urządzenia złożone z części używanych, nabytych w jednostkach gospodarki uspołecznionej.

2. Nabycie nowych maszyn bądź urządzeń powinno być stwierdzone dowodem nabycia od przedsiębiorstwa trudniącego się na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej produkcją, montażem lub sprzedażą nowych maszyn lub urządzeń, a nabycie używanych maszyn bądź urządzeń albo ich części — dowodem nabycia od jednostki gospodarki uspołecznionej.

3. Nabycie maszyn bądź urządzeń albo ich części w przedsiębiorstwie sprzedaży komisowej nie uprawnia do korzystania z ulg podatkowych.

4. Ulgi nie przysługują w razie stwierdzenia przez organ finansowy, że nabyte maszyny lub urządzenia nie zostały zainstalowane w zakładzie.

§ 11. 1. W celu uzyskania ulg podatkowych z tytułu inwestycji osoby objęte przepisami rozporządzenia obowiązujące są:

- 1) w terminie 14 dni od daty rozpoczęcia budowy, odbudowy lub rozbudowy budynków, od daty rozpoczęcia kapitalnego remontu, od daty nabycia maszyny bądź urządzenia — zawiadomić o tym organ finansowy właściwy do wymiaru podatku dochodowego bądź ryczałtu,
- 2) w terminie miesięcznym po ukończeniu inwestycji, o których mowa w pkt 1, złożyć odpowiedni wniosek do organu finansowego wymienionego w tym punkcie o przyznanie ulg podatkowych.

2. Do wniosku o przyznanie ulg podatkowych z tytułu budowy, odbudowy, rozbudowy oraz kapitalnego remontu budynków należy dołączyć:

- 1) zestawienie wydatków poniesionych w związku z inwestycją oraz oryginalne dowody (rachunki) stwierdzające wysokość poniesionych kosztów,
- 2) zaświadczenie właściwego do spraw budownictwa organu prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej stwierdzające, że budynek został odbudowany, rozbudowany lub nowo wybudowany i nadaje się do użytkowania albo że został dokonany remont budynku wymagający zezwolenia,
- 3) zaświadczenie właściwego banku lub instytucji kredytowej stwierdzające wysokość udzielonego na inwestycję kredytu, jeżeli podatnik lub wspólnie z nim gospodarujący członek rodziny, którego dochody podlegają łącznemu opodatkowaniu z dochodami podatnika, korzystał z kredytu, bądź oświadczenie podatnika we wniosku o ulgę stwierdzające, że ani on, ani wymieniony członek rodziny nie korzystał z kredytu bankowego lub instytucji kredytowej na sfinansowanie tych inwestycji.

3. Do wniosku o przyznanie ulg podatkowych z tytułu nabycia maszyn i urządzeń oraz z tytułu kapitalnego remontu maszyn i urządzeń należy dołączyć dowody wymienione w ust. 2 pkt 1 i 3.

4. Oryginalne dowody (rachunki) wymienione w ust. 2 pkt 1 zwraca się podatnikowi po wydaniu decyzji przyznającej ulgę z adnotacją na tych dowodach, że zostały one wykorzystane przy rozpatrywaniu wniosku o ulgę.

5. Gdy organ finansowy uzna dołączone do wniosku dowody za niewystarczające, wezwie podatnika do przedstawienia dodatkowych dowodów w wyznaczonym terminie.

6. Gdy organ finansowy ma wątpliwości, czy wysokość nakładów materiałowych objętych rachunkami odpowiada zużyciu materiałów w danym rodzaju budownictwa albo czy cena fachowej robocizny obcej odpowiada warunkom miejscowym, zasięga opinii właściwego do spraw budownictwa organu prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej, a w razie potrzeby opinii biegłego, powołanego na koszt podatnika.

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *J. Albrecht*